

Kulttuuri

Kimmo Nevalainen esimies 010 230 8171
Suonna Kononen 010 230 8172
kulttuuri@karjalainen.fi
etunimi.sukunimi@karjalainen.fi

JARNO ARTIKA

Kuvataiteilija Helena Vartiainen on syytä hymyyn. Uusi sarja on valmis.

Kuvataide

Nainen on matkalla

Helena Vartiainen maalauksista löytyy joukko omia persooniaan.

Työhuoneella

Kimmo Nevalainen

No jo! Kuvataiteilija **Helena Vartiainen** on ripustanut meille oikein oman näyttelyn, kun kuvaajan kanssa tulemme vielä kerran katsomaan, millainen siitä valmiista kaseiniitemperamaalauksesta oikein tuli.

Ja mikäs Vartiainella oman näyttelyn ripustamisessa on, kun kodin ja työhuoneen yhteydestä löytyvät myös galleriatilat.

Miten loppu sujui? Vartiainen taustoittaa, että kun häntä käsittelevän sarjan ensimmäinen osa ilmestyi, hänelle tuli olo, että vhum vaan!

– Mie tipahin. Huomion saaminen yhtäkkiä yllättää tällai-

sen erakkotaiteilijan, Vartiainen heläyttää.

Hänen piti vähän toipua sen päälle.

– Ja kun minun piti saaha siihen se hymy, niin eihän se silloin tullu, kun pitää saada sopiva fiilis sen tekemiseen.

Mutta kyllähän teoksessa se hymy on, kun sitä sillä tavalla katsoo.

Maalaukseen on ilmestynyt myös kukkia, ja ääriviivoja Vartiainen on nostanut esille hiilellä. Aivan valmis teos ei vielä ole, mutta pian on. Taiteilija ottaa esille spraysumutteen ja vetelee sillä taulun pintaa.

– Fiksaan pastellin ja hiilen kiinni tauluun lakalla. Se on siinä. Hyvä että allekirjoituksen saa laitettua, kun se unohtui.

”Ja kun minun piti saaha siihen se hymy.

Teos on toistaiseksi nimetön, mutta Vartiainen on makustellut *Syöksy kukkamereen* -nimellä.

– Minua ovat inspiroineet omenankukat ja päärynänkukat, kun puuta on takapihalla.

Vaan onko se nyt se itsenäinen nainen?

– Se on matkalla! Vartiainen nauraa.

Mutta siitä näyttelystä. Kun Vartiainen rupesi tekemään maalauksia, hän pyöräytti samalla yli kymmenen teoksen sarjan. Niistä löytyy muitakin kasvoja, Vartiainen sukulaisia ja siskoja.

Kaikki teokset ovat periaatteessa nyt valmiita.

– Voi olla, että minä niitä vielä prosessoin, jos joku juttu ottaa päähän. Kun sitä hymyä pitäisi...

Vartiainen miettii, että alkuajatus oli itsenäinen.

– Sehän on nimenomaan oman heikkoutensa ymmärtämistä ja

tajuamista. Ehkä palaan takaisin siihen keskeneräisyyteen. Silällä tavalla olen ehkä onnistunut, Vartiainen hymyilee ja myöntää olevansa sarjaan tyytyväinen.

– Tavoite oli ehkä vähän toisenlainen. Vedot on kyllä selkeitä, mutta jotenkin minusta tuntuu, että minä nyherrän. Mutta jos nyherrän, niin sitten nyherrän.

Ei se nyt siltä näytä. Väri on palannut Vartiainen töihin, ja kun ottaa huomioon, millä vauhdilla hän sarjansa hurautti, suoritus on melkoinen.

– Olen kieltäytynyt monesta. En lähtenyt penkkarijuhliinkaan. Silloin oli hyvä fiilis tehdä.

Taiteilija nyökkäilee, kun hänelle sanoo, että jokainen teos on oma persoonansa.

”Jos nyherrän, niin sitten nyherrän.

– On on. Kun tutkii omaa kuvaa, miten sieltä löytääkin monet tyypit. Nämä ovat vähän tutkistelua omakuvan tekemiseen.

Teokset ovat kesällä muiden vielä tekemättömien kanssa esillä Vartiainen omassa galleriassa Enon taidekartan aikaan, Enon kirjastossa sekä Tyko Galleriassa Nurmeksessa.

– Matka jatkuu. Olikin hyvä aloittaa uusien töiden tekeminen, Vartiainen myöntää.

Jätetään taiteilija valmistautumaan kesän näyttelyihin ja lähdetään sarjan päätösoisissa tutustumaan yhteen tapaan maalata öljyväreillä.

● Työhuoneella-sarjassa seurataan kuvataiteilijoiden taiteentekoprosessia ideasta valmiiksi teokseksi. Sarja on kokonaisuudessa tilaajien luettavissa osoitteessa www.karjalainen.fi.